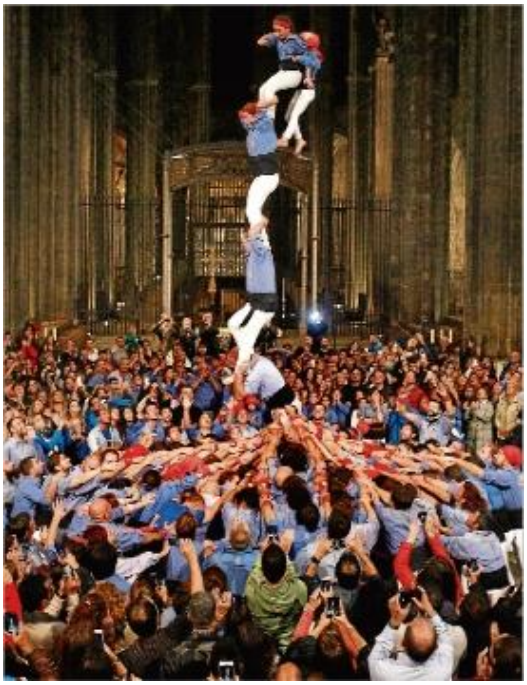
Felicitats Marrecs, felicitats gironins

«Vaig veure el pregó per televisió i em vaig emocionar amb l'enxaneta. Els nens sempre han estat la meva debilitat»

Els Marrecs, durant la seva actuació a l´interior de la Catedral.

A Girona són Fires. El divendres els Marrecs de Salt varen ser els encarregats de fer el pregó i donar el tret de sortida amb un parlament ple de cultura.

Malgrat l'edat que tinc, no he vist aixecar mai un castell davant meu però penso encara a veure-ho algun dia. El que us puc assegurar és que em fan patir. Penso que és un dels actes populars de la nostra cultura que requereix més esforç per als seus components. Del més petit al més gran. Sobretot les enxanetes. I, per aquest motiu, crec que hi han de posar molt de la seva part per tenir èxit i fer vibrar la gent a la plaça.

Quan vaig saber que havien estat escollits pregoners, el primer que vaig fer va ser felicitar el seu president, en Pitu Masdevall, fill de manaia i que conec des que vaig ser la primera dona pendonista dels manaies, l'any 1988. Era un nen i venia a la processó.

Vaig veure el pregó per televisió i em vaig emocionar per l'enxaneta. Els nens sempre han estat la meva debilitat. Jo sempre els faria protagonistes. Les seves paraules em varen impactar.

Ara us faré una confessió que alguna persona encara que sigui en la intimat i solitud dels seu pensament podria molt ben recordar. Jo com que ho tinc gravat a la memòria i en el fons del meu cor me'n sento orgullosa i no em fa vergonya recordar-ho ja que reconec el valor de la persona que ho va impulsar.

Fa vint i tres anys que ens vàrem constituir com a Amics dels Gegants de Girona per recuperar els gegants antics de la ciutat: Felix i Àngels i els capgrossos que avui gaudiu els gironins. Una de les coses de la campanya era vendre parelles signades i enumerades. Un gironí en va comprar una. Anys més tard em confessava que la culpa que hi haguessin castellers la tenia una mica jo per l'engrescament que li havia transmès amb els gegants. Per això quan veig els Marrecs penso en aquesta reflexió que va fer llavors aquest amic que es mirava el pregó

des d'un indret de la plaça del Vi, on es podria apreciar la seva emoció, perquè és veritat que si les coses segueixen és perquè algú les va iniciar i ell es deu sentir com el pare dels Marrecs. Com que sóc una persona molt franca, encara que a la vida les coses canvien per algunes persones, la historia mai no ens la pot canviar ningú i si avui hi ha Marrecs és perquè algú va apostar per ells fa 20 anys.

Marrecs, us felicito perquè ara ja heu tocat el cel dins la Catedral de Girona. La meva Catedral, on vaig ser batejada

Felicitats Marrecs. Felicitats Pitu Masdevall. Felicitats a tots els que formeu part d'aquesta gran família castellera. Les d'arreu de Catalunya. Bones Fires i Festes de Sant Narcís a tots.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/11/03/felicitats-marrecs-felicitats-gironins/812621.html?utm_source=rss